Nasz Przyjaciel

Dodatek tygodniowy „Głosu Wąbrzeskiego“ poświęcony sprawom oświatowym kulturalnym i literackim

Nr. 44 | Wąbrzeźno, dnia 8 listopada 1930 r. | Rok 8

Ewangelja

św. Mateusza rozdz. 22, wiersz 15—21.

Woczas odszedłszy Faryzeuszowie, radzili się, jakoby Jezusa podchwycili w mowie. I posłali Mu Ucznie swoje z Herodyany, mówiąc: Nauczycielu, wiemy, że prawdę kochasz, i drogi Bożej w prawdzie nauczasz, a nie dbasz na nikogo, albowiem nie oglądasz się na osobę ludzką: powiedże nam tedy, coć się zda, godzili się czynsz dawać Cesarzowi, czyli nie? A Jezus poznawszy złość ich, rzekł: Czemu Mnie kusicie, obłudnicy? Pokażcie mi monetę czynszową. A oni Mu przynieśli denar. I rzekł im Jezus: Czyj jest ten obraz i napis. Rzekli Mu: Cesarski. Tedy powiedział im: Więc oddawajcie Cesarzowi, co jest Cesarskiego, a Bogu, co jest Boskiego.

Nauka

Co było powodem, że faryzeusze zapytali Zbawiciela, czy dozwolone jest płacić cesarzowi podatki?

Żydzi, jako naród wybrany, którego Panem był Bóg, byli zobowiązani takie płacić tylko podatki, które przeznaczone były na służbę Boża, utrzymanie świątyni i kapłanów. Odkąd zostali ujarzmieni przez Rzymian, musieli także cesarzom rzymskim płacić podatki. Powstała stąd kwestia, t. j. pytanie, czy te przymusowe podatki opłacane cesarzowi do celów politycznych nie wykraczają przeciw prawom Boga.

O ile chcieli faryzeusze tem pytaniem pochwycić w mowie Zbawiciela?

Zamiarem ich było oskarżyć Go jako buntownika u rzymskiego starosty, gdyby był uznał płacenie podatków za niedozwolone, a uczynić Go nienawistnym u ludu rzymskiego, który ucisk podatkowy z wielką znosił goryczą, gdyby był oświadczył, iż podatki płacić trzeba.

Dlaczego faryzeusze wypowiadają Zbawicielowi tę wielką pochwałę, iż jest prawdziwy i nie dba o nikogo?

Pochwała ta była wprawdzie zupełnie słuszna, gdyż Jezus Chrystus zawsze nauczał otwarcie, stanowczo, odważnie, nie troszcząc się o pochwałę lub naganę ludzi, że sami nawet faryzeusze temu zaprzeczyć nie mogli. Ale tym razem mówili to obłudnie, ażeby tem pochlebstwem wyłudzić Mu niebaczne oświadczenie i zgubić Go przez nie.

Kto podobien jest do tych obłudników?

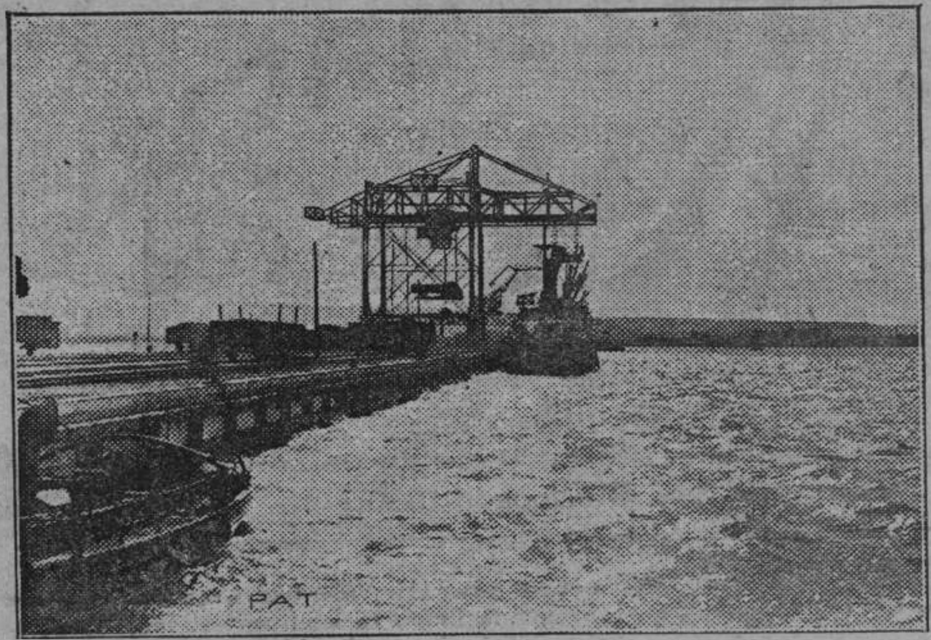
Ci, którzy chcąc oszukać bliźnich, zewnętrznie okazują się pobożnymi i świętymi a wewnątrz pełni są złości, mają miód na języku a w sercu żółć i żgają jako skorpiony, kiedy się nie spostrzeżemy i tego się nie spodziewamy. Z obłudą tyle jest połączonych niecnót. (Mat. 23). Dlatego żaden grzech nie był tak wstrętnym dla Chrystusa i żadnemu tak mocno nie przyganiał, jak obłudnikom.

Dlaczego każe Sobie Jezus Chrystus pokazać monetę podatkową i dlaczego pyta o obraz i napis na niej?

Ażeby zmusić niejako pytających do dania samym sobie odpowiedzi, gdyż pieniądz podatkowy z obrazem i napisem panującego pokazywał jasno, że kraj należy do cesarza. Do kogo zaś kraj należy, temu są posłuszni i płacą podatki mieszkańcy według prawa i obowiązku. Tą odpowiedzią, że pieniądz podatkowy ma na sobie obraz i napis cesarza, przyznali sami faryzeusze, że cesarz jest rzeczywistym ich panem. I przez tę odpowiedź załatwioną została sama przez się sprawa, czy wolno cesarzowi płacić podatki i stąd to mógł Jezus Chrystus po prostu powiedzieć: **„Oddajcie tedy cesarzowi co cesarskie, a co jest Bożego, Bogu“.**

Dlaczego dodał Jezus: oddajcie Bogu, co jest Boskiego?

Ażeby wyjaśnić, że Żydzi, choć rzeczywiście pod względem ziemskim zostawali pod obcem panowaniem, mimo to nie przestawali być poddanymi Boga, a więc przez to mieli obowiązek pod względem religijno-moralnym i kościelnym wszystko wykonywać, jak dawniej, kiedy mieli własnych królów. Płacenie więc podatków świeckim panom nie wykracza przeciw żadnemu prawu Bożemu ludu Izraelskiego. Ponieważ Pan Jezus przyznał wszystkie zaszczyty i prawa ludu jako przymierzeńca Boga i przypomniał stanowczo powstające stąd powinności, przeto nie mogli Mu szkodzić wobec ludu faryzeusze. W ten sposób potargał Jezus Boską Swą mądrością i prawdą wszystkie sidła, w które Go pochwycić chcieli.

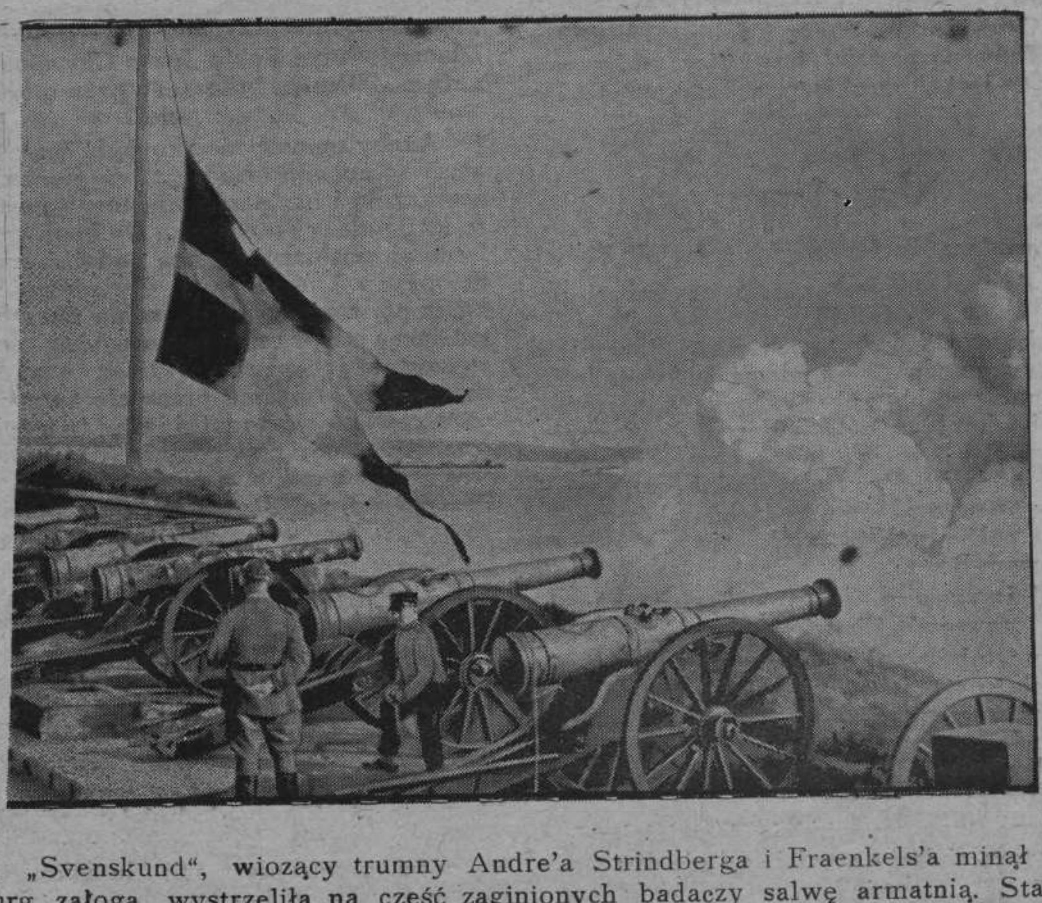
Widok na Molo i olbrzymie dźwigi w porcie gdyńskim.

Międzypaństwowa stacja telefoniczna w Watykanie.

O ile dawniej Watykan był niemal zupełnie odcięty od reszty świata, o tyle teraz nowopowstałe państwo papieskie zaprowadza u siebie w niezmiernie szybkiem tempie wszelkie możliwe środki komunikacyjne. W tej chwili Watykan posiada już własną kolej (dla której buduje się osobny dworzec), własne tramwaje, autobusy, większą ilość samochodów a nawet własny samolot i własny statek.

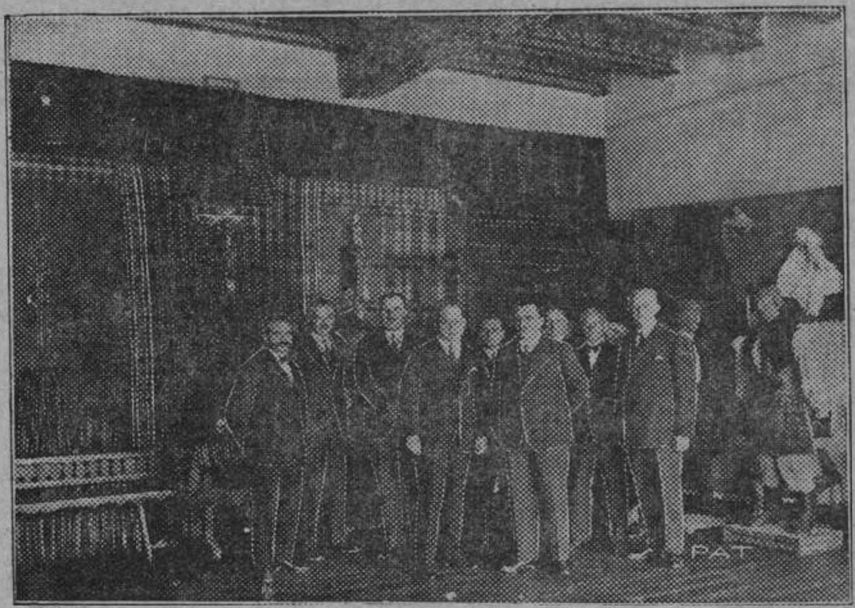
Po założeniu poczty przyszła obecnie kolej na telefony. Dla użytku mieszkańców Watykanu oddane zostaną niebawem bezpośrednie połączenia kablowe z wszystkiemi państwami Europy, jak i ze Stanami Zjednoczonemi. Prace nad przeprowadzeniem tych międzypaństwowych linij telefonicznych są już w toku.

Ostatnia podróż do ojczyzny.

Gdy statek „Svenskund“, wiozący trumny Andre'a Strindberga i Fraenkels'a minął duńską fortecę Kronburg, załoga wystrzeliła na cześć zaginionych badaczy salwę armatnią. Statek zajechał do Karlskrona.

Otwarcie wystawy sztuki ludowej w Kamienicy Baryczków

Przecięcie tradycyjnej wstęgi na otwarciu dokonał minister Oświaty Czerwiński w obecności min. Janta-Połczyńskiego, dyr. dep. sztuki Skoczylasa, arcybiskupa Roppa, wojewody Twardo i inn.

Aresztowanie wywrotowca.

Juljan Hołowyński komendant ukraińskiej organizacji wojskowej, aresztowany we Lwowie.

Dziesiąta rocznica odparcia inwazji Bolszewickiej.

Na zdjęciu gen. Daniel Konarzewski w mundurze z odznakami oddziałów poznańskich.

PRYWATNE WOJSKO.

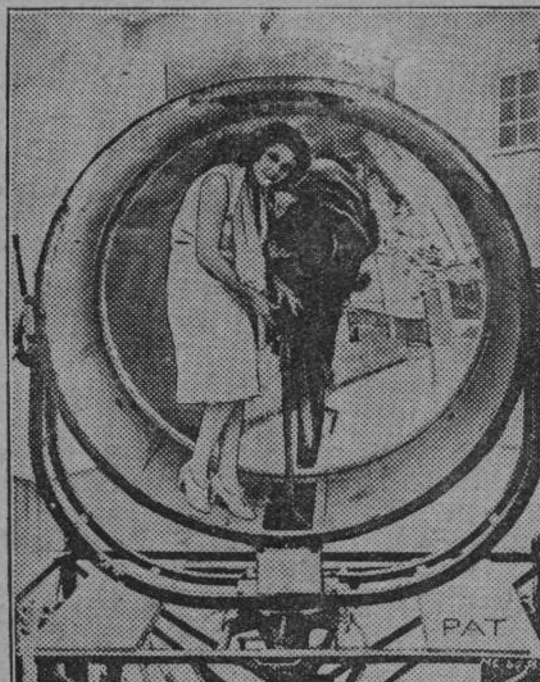
W Anglji istnieje pułk kawaleryjski, wcielony wprawdzie do armji, ale nie podlegający ministerstwu spraw wojskowych, gdyż stanowi on „osobistą własność“ księcia Athol. Książe sam mianuje oficerów i podoficerów pułku, werbuje na swój koszt żołnierzy, płaci żołd i zaprowiantowanie, oraz cały rysztunek wraz z końmi i amunicją.

Istnienie tego „prywatnego“ pułku jest pozostałością z owych czasów, gdy książęta Athol byli niezależnymi od króla i posiadali prawo utrzymywania własnej siły zbrojnej.

Z chwilą, gdy Wielka Brytanja rozpoczyna wojnę, książe Athol stawia swój pułk do dyspozycji króla. Wówczas pułk podlega już wyłącznie głównej komendzie angielskiej siły zbrojnej. Po ukończeniu wojny jednak pułk powraca na swoje dawne leże i winien jest posłuszeństwu znowu

tylko swemu szefowi—właścicielowi. „Regiment Athol“ nie jest zresztą jedynem „prywatnym wojskiem“ na terenie Angli. Prócz niego istnieją inne jeszcze jednostki bojowe, które również w czasie pokoju nie są zależne od ministerstwa wojny. Są to mianowicie oddziały milicyjne Guernsey i wczasie wielkiej wojny męstwo ich stało się przysłowiowom.

Oko jupitera

jakego używa się do nakręcania filmu.

„Odpowiedź Treviranusowi.“

Powody kłótni małżeńskich.

W jednem z pism amerykańskich przeprowadzono ankietę, mająca ustalić najczęstsze powody niezadowolenia żon ze swych mężów oczywiście w Ameryce. Z wszystkich nadesłanych na tę ankietę odpowiedzi, redakcja owego pisma wyciągnęła następującą kwintesencję:

Amerykanka musi sprzeczać ze swoim mężem gdy mąż:— 1. telefonuje do niej na kwadrans przed obiadem, że przyprowadzi na obiad gości, prosi więc o wykwintny obiad, lub też zadysponuje sobie na obiad trudne do wykonania potrawy, a potem telefonuje, że wcale na obiad nie przyjdzie. 2. gdy pod pozorem, że żona jest nieporządna, sam robi nieporządki i przekłada wszystkie rzeczy w domu z jednego miejsca na drugie 3. gdy chce wyjść z żoną do kina lub teatru właśnię wtedy, gdy żona ma pilną robotę gospodarską albo gdy już się umówiła z przyjaciółką, naodwrót zaś: ma czas zajęty „posiedzeniami“ wówczas, kiedy żona naprawdę się nudzi w domu. 4. Gdy chcąc żonie sprawić przyjemność, przynosi jej prezent zupełnie niepotrzebny a kosztowny, zamiast się wpierw przed kupnem poradzić żony.

Zjazd Pań Domu.

Pod protektoratem P. Prezydentowej Mościckiej, został w Warszawie otwarty zjazd Pań Domu na który przybyło 600 delegatek z całej Polski. Zjazd obradował nad sprawami dotyczącemi gospodarstwa domowego i nad ulepszeniem metod organizacji życia domowego.